

VÅLERENGA HISTORIELAG

Et organ for
Vålerenga Historielag

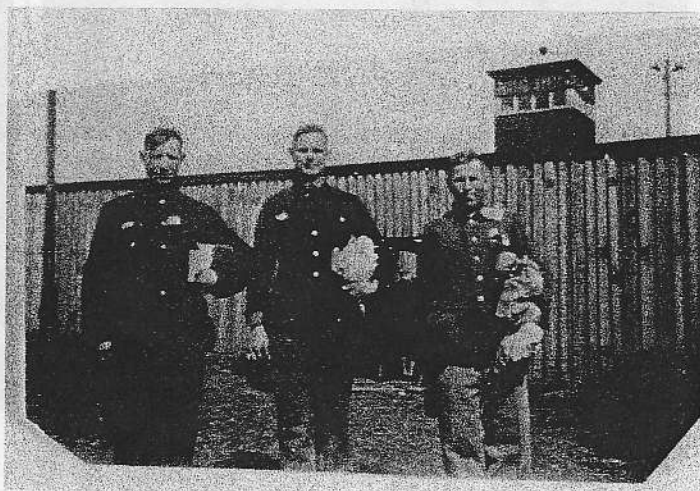
*Mer gammelt
enn nytt*

Årgang 8 nr. 1 - 2005

Flott bilde fra en pikeklasse på Vålerenga skole. Felles for disse pikene, var at alle er født i 1905. Bildet har vi fått av Marit Thorvaldsen. Hennes mor står i rad tre nr tre fra høyre. Har noen flere navn?

NB! Medlemsmøte avholdes mandag 18. april kl 19.00 i Eldresenterets lokaler i Hedmarksgata 23. Temaet er russerfangeleieren på Etterstad under krigen. I tillegg blir det musikalsk innslag med balalaika og gitar.

Det er i år hundre år siden vi skilte lag med svenskene. Kanskje virker dette med unionstida med Sverige som fjern historie for de fleste. Hundre år er jo litt tid også da. For en historieinteressert, er det flere spørsmål som dukker opp når en tenker på det forholdet vi hadde og har til Sverige. Flere ganger har jeg for eksempel lurt på hvor stor påvirkning svenskene hadde på oss i Norge i de 91 årene fra 1814 til 1905. Den språklige påvirkningen kan jo ikke ha vært særlig stor. Det norske skriftspråket bokmål er jo en videreutvikling av et opprinnelig dansk skriftspråk som vi ble pådyttet under den enda lengre dansketida. Bortsett fra noen svenske låneord, er det da ikke mye som vitner om svensk påvirkning.

I unionsperioden og også etterpå har mange svensker flyttet til Norge. De fleste av dem kom hit for å få arbeid. Det var kanskje ganske naturlig å få seg arbeid i Oslo, spesielt for de som kom fra de områdene som lå nært Norge. Deres egen hovedstad Stockholm lå jo lengre vekk. Vi vet at mange av de svenskene som kom hit, ikke en gang beholdt sine svenske navn. De endret dem til liknende norske navn. Var det fordi de ikke skulle skille seg ut, eller var det av ren høflighet at de gjorde det?

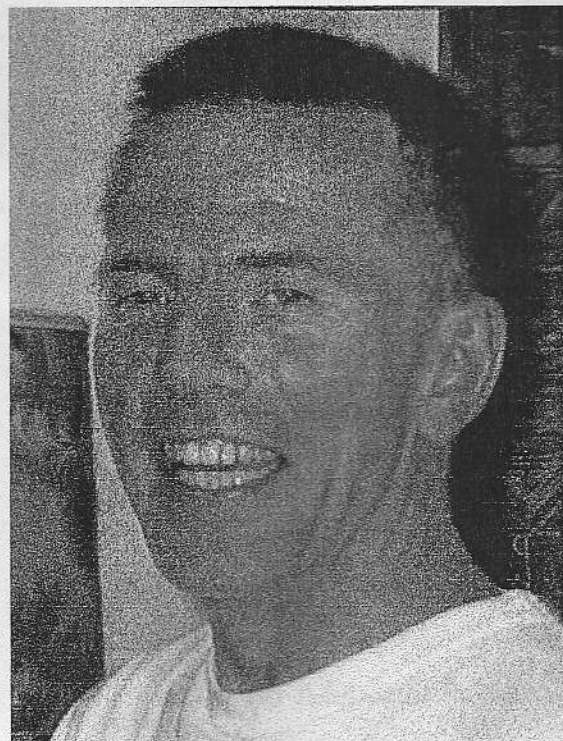
På Vålerenga var det også mange svensker som flyttet inn. Det ser vi tydelig i folketellingslistene fra denne perioden. Der er det ikke langt mellom dem. Stort sett har vel svenskene glidd gått inn her sammen med alle de andre norske innflytterne.

Selv om Norges selvstendighet var kjærkommen i en sterkt nasjonalromantisk periode, virker det ikke som det har vært noe hatforhold verken til dansker eller svensker. Det har vi jo også bevis for på Vålerenga. Da noen av gatene i bydelen fikk sine navn fra 1870 til -90-tallet, ble vår nordiske

tilknytning og stolthet ikke glemt. Både Sverige og Danmark så vel som Island og Hjaltland fikk gater oppkalt etter seg.

Når vi nå er inne i jubileumsåret for unionsoppløsningen, er det naturlig at vi som historielag også markerer dette. Til dette trenger vi i styret også medlemmenes hjelp. Vi tenker å vinkle både deler av bydelsvandringa i juni og fotoutstillinga i oktober inn på dette temaet. Er det noen som har historier eller gjenstander som på en eller annen måte kan knyttes til dette? Har noen for eksempel et norsk eller svensk flagg med "sildesalaten" i hjørnet? Eller kanskje du har svenske aner som kom til Norge og at det finnes noe å fortelle om dette? Ikke vær redd for å komme med det til oss.

Even Haugseth

MEDLEMSMØTE 14. FEBRUAR 2005.

Av Bjørg Staal

Første medlemsmøte på nyåret ble holdt i Hedmarksgata 23 og med et av historielagets egne medlemmer som kåsør.

Odd Skaug – populært kalt ”Skauer’n”, er vokst opp i Enebakkveien, gått på Vålerenga skole og var i mange år meget aktiv i VIF – en innsats som har gitt ham æresmedlemsskap i Vålerengen Idrettsforening .

Tittelen på kåseriet var: ”Tre deler av Oslo med forskjellig sjel: Vålerenga, Lambertseter og Nordstrand”.

At Vålerenga har sjel vet vi og Odd Skaug tok fram alle de eksempler på godt kameratskap, hjelpsomhet og nærhet som folk fra Vålerenga er kjent for. Ved å bo tett sammen i gårder med små leiligheter oppstår en følelse av tilhørighet og fellesskap. Når det gjelder drabantbyen Lambertseter som oppsto tidlig i 1950-årene, utvikles en annen form for fellesskap. Folk fikk større leiligheter med eget bad, økonomien ble bedre på den tida – en var ikke så avhengig av nære naboforhold. Etter hvert utviklet drabantbyen seg til et flott sted og bo, men Vålerengas sjel mangler. Nordstrand stiller i en klasse for seg – stedet ble for øvrig kalt Østkantens Vestkant. Folk bodde stort sett spredt i egne hus med store hager, og hadde nok med seg selv. Det er bygd både blokker og rekkehus i bydelen, men Skaug mener fremdeles at sjela mangler.

Even Haugseth orienterte litt om OBOS’ planlagte utbygging i området Etterstadgata/Strømsveien. Historielaget i samarbeid med Vålerenga Vel og Byantikvaren går i mot planene og har laget egne forslag. Vi kommer tilbake med flere opplysninger senere.

Så ble det satt nok en rekord – 100 møtedeltakere! Hvor skal det ende?

EN SJARMERENDE DAME PÅ 100 ÅR.

Av Bjørg Staal.

På Vålerengen bo- og servicesenter bor det en meget sjarmerende og blid dame som rundet 100 år i januar måned - Klara Bjørkquist, født 12. januar i 1905.

Historielaget ble interessert og tok straks kontakt med servicesenteret om muligheten til å få besøke henne. Dette gikk i orden og den 15. mars fikk historielagets representant møte denne flotte gamle damen.

Klara Bjørkquist er født i Askim som nummer 3 av 6 søsken. De mistet foreldrene tidlig og allerede som 14-15-åring begynte Klara å arbeide som hushjelp. Dette yrket fortsatte hun med da hun flyttet til Oslo i 1925. Først hos apoteker Rustung i Oscarsgate, senere hos direktør Aamundsen på Aker. Etter hvert fikk hun sin egen leilighet i Heimdalsgata 26, i 4. etasje. Her bodde hun til hun var 99 år.

Nå har hun etablert seg på Vålerengen bo- og servicesenter, et sted hun trives veldig godt. Klara giftet seg aldri, men hun har alltid hatt stor omsorg for familien – forteller niesen Kari Strengen – som også var til stede under vårt besøk.

Bortsett fra å høre dårlig var Klara Bjørkquist i overraskende god form og fulgte godt med i samtalen vår.

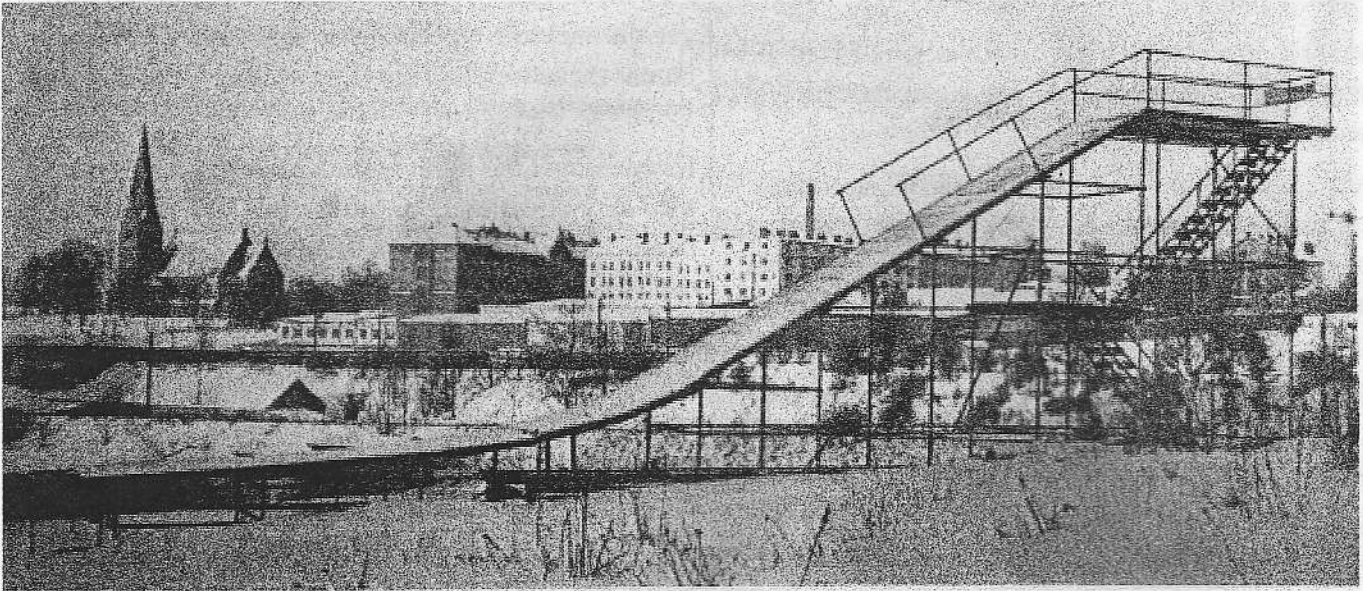
Klara ble født i det historiske året 1905 da Norge fikk sin egen konge og Unionstida med Sverige tok slutt. En ny start for landet vårt, og begynnelsen på et 100-årig langt liv for Klara Bjørkquist.

Bildet er tatt på 100-årsdagen.

En skibakke med store utfordringer.

Av Knut Roar

Nygårdsbakken ble bygget av VIF med stor frivillig innsats.

For oss som bodde nær Nygård, var jordet et slags paradys. Her kunne vi utfolde oss sommer som vinter. Stor var forventningen da VIF bygde en ordentlig hoppbakke. Dette stillaset var det første i sitt slag i Norge i og med at dette besto av rørkonstruksjoner bundet sammen med muffler. Jeg husker godt at bakken ble bygd.

Fredrik Berg-Hansen var en av ildsjelene. Det var ikke akkurat terrenggående kjøretøy på den tida. Fredrik visste råd. Han lånte hest og kjerre av Heste-Per, som hadde stall ved Akerselva. Dette var et dristig oppdrag siden Fredrik ikke var noen hestekar og en hest kan være nokså sær. Vel rør og materiale ble fraktet opp og bakken ble ferdig. Hver dag etter endt oppdrag hadde hesten et ønske. Det var å komme hjem fortest mulig. Lite brydde den seg om den fremmede kusken og eventuell trafikk. Hjemover bar det oppover Enebakkveien over Galgebergkrysset, nedover Åkerbergveien, bortover Grønland til den var trygt hjemme i egen stall.

Vi ungene kunne glede oss over det jeg vil kalle et lekeapparat. Naturligvis som hoppbakke om vinteren, men også en "rampe" om sommeren. Det var nemlig hester på jordet som gikk løs. Da

var oppgaven å lokke hestene til hoppkanten for så å hoppe på hesteryggen og av gårde bar det så lenge vi klarte å klamre oss fast. Det var ikke helt uten en viss risiko for skader når en del hester dro av gårde med noen guttevalper på hesteryggen.

En kamerat, Erik Evensen, var den modigste av oss på vinteren fordi han trente ofte i bakken fra han var 7 år. Vi var litt misunnelig på han med hoppski og fylklakk.

Det ble til og med arrangert kveldrenn med lys.

Tok med et bilde av kassesnekkeriet hvor VIF ble stiftet. Like før det ble revet.

REFERAT FRA ÅRSMØTET 16. MARS 2005.

Björg Staal

Innkallingen til årsmøtet ble vedtatt uten merknader. Even Haugseth ble valgt til møteleder og Björg Staal til sekretær.

Til behandling forelå:

Årsberetning og regnskap for 2004.

Budsjett for 2005.

Fastsettelse av kontingent for 2006.

Valg av styre med vararepresentanter

Valg av revisor

Valg av valgkomité for 2006.

Beretningen ble lest og Even Haugseth hadde en rettelse til omtalen av utbyggingen på øvre Vålerenga, nederst på side en i beretningen. Her går det fram at Byantikvaren har engasjert arkitekt, mens det er riktige er at Vålerenga Vel har engasjert arkitekten, men er sponset økonomisk av Byantikvaren. Beretningen ble tatt til etterretning.

Regnskap 2004. Kasserer Bjørn Granlund gjennomgikk de enkelte postene (se eget oppsett). Revisor Per Haugen leste sin revisjonsberetning og roste styret for god økonomisk styring og ga honnør for måten styret utfører sine oppgaver på.

Regnskapet ble vedtatt – med akklamasjon.

Budsjettet for 2005 ble gjennomgått og enstemmig vedtatt.

Valg. Valgkomitéens leder Leif Tovik refererte komitéens innstilling – gjenvalg av hele styret og revisor.

Styret: Even Haugseth, leder

Knut Roar Westbye, nestleder

Bjørn Granlund, kasserer

Björg Staal, sekretær

Bjørn Arild Gjerdalen, styremedlem

Unni Granlund og Arne Mustad Sørensen, varamedlemmer

Innstillingen ble enstemmig vedtatt.

Som revisor ble Per Haugen gjenvalgt enstemmig

Styrets innstilling på valgkomité for 2006: Leif Tovik, Kari Johannessen og Eva Boretti. Enstemmig valgt.

Even Haugseth takket på styrets vegne for tilliten medlemmene viser ved å gjenvelge alle for nok et år.

Etter årsmøtet ble det god tid til en prat – sammen med ferske vafler og varm kaffe.

Even Haugseth takket de vel 20 som hadde våget seg ut i det sure vinterværet.

RESULTATREGNSKAP 2004

<u>Inntekter:</u>		<u>Utgifter:</u>	
Kontingent	40500,00	Leie	18200,00
Salg	17803,00	Drift	16422,50
Salg av kalendere	80881,00	Kontor/trykksaker	6748,00
Salg av bilder	1291,00	Porto	21771,50
Salg av VHL-boka	9898,00	Bilder m.v	6665,80
Salg av VIF-boka	10087,00	Kalenderproduksjon	28350,00
Andre inntekter	40893,18	Mer Gammelt enn Nytt	4400,00
Renter	2499,41	Kjøp av VHL-boka	16000,00
		Kjøp av datautstyr m.v	42812,00
		Kjøp for videresalg	6760,00
	183832,59		167329,60

<u>Resultat:</u>			
Inntekter	183832,59		
Utgifter			167329,60
Overskudd			16502,99
	183832,59		183832,59

<u>Kapital:</u>		<u>Balanse:</u>	
Kasse	7054,50		
Postbanken	114945,00	Gjeld	0,00
Rentespar	160065,10		
	282064,60		
		282064,60	
<u>Eiendeler:</u>			
Billedmaterieil	40000,00		
Bøker/antikvarisk materieil	6800,00		
Fotoutstyr	5000,00		
Andre eiendeler	35000,00		
	86800,00		
		86800,00	Egenkapital 368864,60
		368864,60	368864,60

Vålerenga, 11.mars 2005.

Bjørn Granlund

Budsjett 2005

<u>Inntekter</u>		<u>Utgifter</u>	
Medl. Kont	40000,00	Leie	20000,00
Salg av kalendere	50000,00	Drift	18000,00
Salg av bilder	1000,00	Kalender	30000,00
Annet salg	15000,00	Mer gamelt enn nytt	8000,00
Salg av bøker	10000,00	Porto	23000,00
		Bilder, bøker, mv.	5000,00
		Kontor/trykksaker	20000,00
Underskudd	8000,00		
	Kr 124000,00		Kr 124000,00

Styret fikk skryt av sin nøkternhet og gode økonomi.

Minner og historier fortalt av medlemmene. Innkommet som svar på det utsendte spørreskjemaet.

Disse minnene er skrevet av

Berit Gresen, født 1943, bosted Hedmarksgata 11 fra 1943 til 1957.

Der bodde hun med sine foreldre Solveig Elfrida og Ivar Bredo Gresen og søsteren Tove.

Faren, Ivar Bredo Gresen var ansatt i Oslo Sporveier, først ved trikkehallen i Hedmarksgata, senere med utgangspunkt ved trikkesløyfa på Etterstad.

Hun forteller om tida på Vålerenga:

Vi bodde i Hedmarksgata 11, 3. etg. på 1 rom og kjøkken. Jeg husker godt leiligheten. Liten stue med spisestue, jerndivan som kunne slås ut til dobbeltseng om natten. Søsteren min og jeg hadde feltsenger som ble slått ut. Det var ikke mye gulvplass igjen. Her bodde vi til jeg var ca. 8-9 år. Da flyttet vi til første etasje i samme gård. Vi fikk 1 soverom og større stue. Da hadde vi til og med plass til salong. Jeg syntes det var som å komme til himmelriket da vi flyttet til denne leiligheten. Det var do ute i gården de første årene. Husker godt de grå bilene som tømte doene. Senere fikk vi vannklosett i hver etasje. Bad var det selvfølgelig ikke i de gamle gårdene. Det var badetime en gang hver uke på Vålerenga skole. Ellers hendte det at vi fikk lov til å bade borte på trikkehallen i Hedmarksgata.

Hedmarksgata 8-10 er et mursteinsbygg som ble reist ca. 1939. De andre gårdene rundt var mye eldre, derfor kalt vi det for "nybygget". Den dag i dag er det fremdeles "nybygget" for meg. Her lekte vi på fortauet med due- og hønseringer, S'er og C'er.

I Hedmarksgata 6 hadde frøknene Kjærrand melkebutikk. Kathrine sto i butikken, hun skar kjøtt-pålegg for hånd på en marmorplate. Husker at hun hadde veldig røde hender, for det var ganske kjølig i butikken. Søsteren, Harda, var på bakrommet. Hun kom ofte ut i butikken da det var noen hun kjente. Ellers var hun fin dame som gikk på byen og handlet.

I samme gård bodde en blind mann som het Willy. Vi ungene fulgte ham ofte bort til "Lilleparken" der han leste i blindeskrift bøkene sine eller pratet med oss ungene.

Denne "Lilleparken" var et hjørne av gressplen ved Odalsgata/trikkehallen. Det var 2 krakker der. Jeg husker at jeg ofte var oppe ved trikkesløyfa på Etterstad da faren min skulle ha spisepause. De hadde kaffeflasker i et varmeskap, termos hadde de ikke den gang.

Under krigen gikk faren min med illegale aviser i barnevogna mi. Han fikk egen tjeneste slik at han fikk distribuert disse avisene. Da Møller & Larsen ble sprengt, knuste vinduene i leiligheten vår og noe kom i senga mi.

Faren min fortalte at det var vanskelig å kjøre trikk under krigen. På grunn av blinding over alt og lysene på trikken måtte også blendes så det ble bare en liten lysstråle.

Jeg husker at når en person i en gård var død og skulle begraves, ble det satt opp kranser av granbar på hver side av porten. Det ble også lagt granbar foran porten. Dette var litt nifst husker jeg.

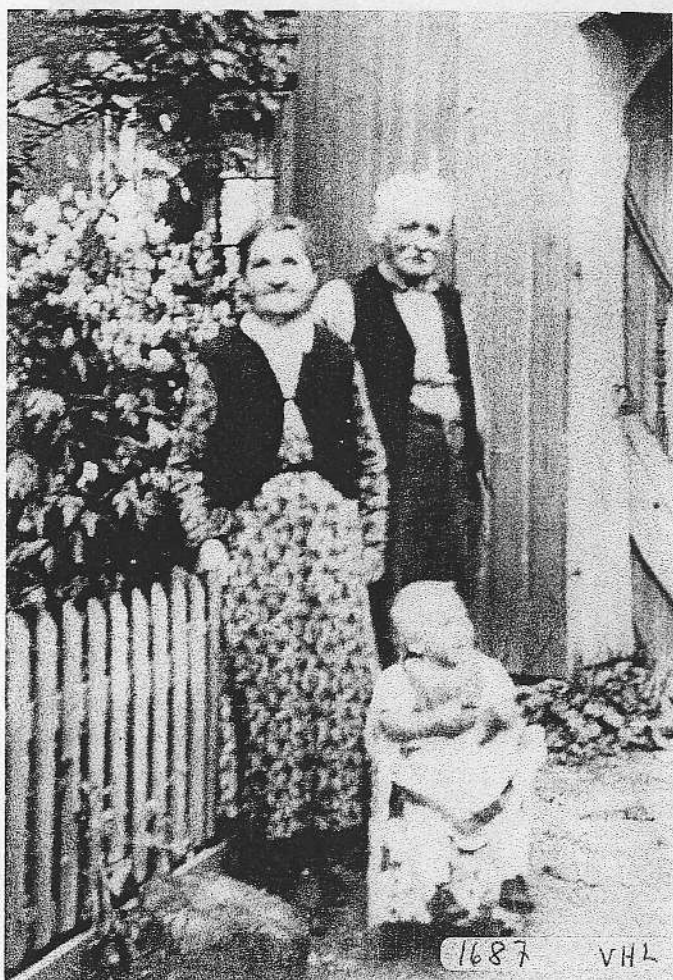
I kjelleren i Hedmarksgata 11 var det bryggerhus og rulle. Vi måtte trampe i trappa ned til kjelleren for å skremme rottene. Jeg hjalp moren min på rulla. Den var tung og diger med mye murstein. Ellers løp jeg fram og tilbake i kjellergangen husker jeg.

Alle sporveisfolka på Vålerenga kjente en dame som ble kalt "Du-du- Astrid". Hun likte å kjøre trikk. Hennes plass var ved siden av vognføreren på de gamle trikkene. Nåde dem som tok plassen hennes!

På Vålerenga skole var det en skolegård, men jentene fikk ikke lov til å gå over til gutteskolegården - eller omvendt. Ellers var det store å øve og gå i 17.maitog i skolegården, husker jeg. Vi måtte gå ordentlig når den store dagen kom.

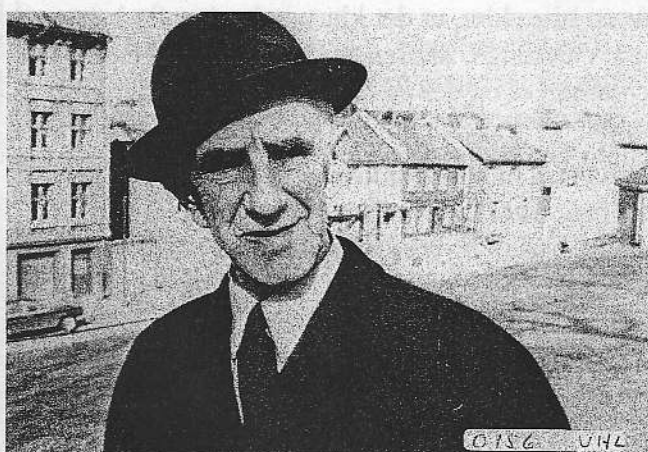
Totengate 4

Opplysninger fra Erik Rød

Bildet viser Anton og Emma Holstad med deres barnebarn Mona. Bildet er tatt utenfor Totengate 4 ca 1920. Anton kom fra Enebakk og var vognmann. Det var to stallplasser i gården. Emma var født Bjørnstad og kom fra Røyken i Hurun (Bjørnstadsvingen). De fikk tre barn. Adolf flyttet til Østerdalsgata. Harda, gift Olsen, ble boende i 2. etg til sin død. Maria giftet seg med maskinist Morten Mortensen, som ble torpedert og døde på sjøen. Disse fikk to barn, Mona og Roy Mortensen som ble brannkonstabel på Sagene. Harda Olsens mann Wilhelm, kalt Villingen, var bryter, initiativtaker og medstifter av bryteklubben 1909 Dælenenga.

Kyter'n

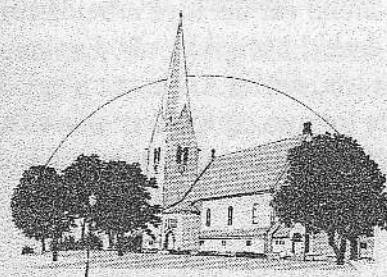

Vilhelm Holteberg Hansen 1910-1983.

Få er klar over hvilken dikterbegavelse Kyter'n var. Imidlertid har interessen for hans diktning økt og vi har planer om å utgi hans samlede på nytt. Kanskje i en mer omfattende utgave. Vi ønsker mer bakgrunnsstoff. Kontakt Bjørn Arild Gjerda- len mob 909 19 250 e-post osl25@living-norge eller Even Haugseth 22 57 01 66 e-post even-hau@frisurf.no.

DIKT AV «KYTERN»

Vilhelm Holberg Hansen

Utgitt av
Gubbelaget på Vålerenga
Vålerenga Vel

Når en blir eldre, er det klart en husker fra barneåra på Vålerenga. Skolen, kirken med parken og lekeklassen er en del av barndommen, Jordal kom senere.

Lekeklassen mellom skolen og jernbanen ble benyttet hele året. Der var det dumphuske og andre husker, karusell og mer. Om vinteren var det is i parken, så vi gikk på skøyter. Jeg hadde skruskøyter. Antrekket var skjørt og genser. Da jeg ble seks fikk jeg skibukse og anorakk. Etter skoletid var vi ofte ved Nygaard med fine skibakker. Jeg var sjelden på søndagsskole, "ut på tur" var fars motto. Alle var med til Østensjøvannet på skøyte-tur. Til og med Bikkja var med.

Familien bodde med ett barn, Bjørn, på Nordstrand. Det ble for dyrt med trikk til byen og dyr husleie. Far jobbet i den tiden på kontoret i Oslo Havnevesen. Så kom han over leiligheten i Islandsgata 12. Det var en klausul om at en 2 mål stor tomt på Ulsrud skulle følge med. Prisen var kr 3.000,- og far søkte om lån hos rådmannen i Oslo. Det ble avslag (det brevet har jeg). Far gikk på tiggersti til Trollvann hvor min oldemor "Mor Kattisa" bodde. Hun drev en kafé med sin sønn. Der fikk han lån.

Vi flyttet altså til Islandsgata 12 i 4. etg, tror det var i 1926-27. Jeg ble født i 1928.

Det første jeg husker er brannen i Islandsgata 14. Det var sag og høvleri der. Min mor trodde dommedag var kommet, men vår nabo fru Hansen forklarte at det var brann. Det var en svart sky foran kjøkkenvinduet. Vi tok på oss klær og kom oss ut.

Det bodde mange hyggelige folk i gaten og mange jenter. Men i 30-årene var det mye arbeidsledighet og pappaer som drakk! Men ikke vår. Far var flink til å lese for oss, særlig Asbjørnsen og Moes eventyr. Vi hadde tre rom og kjøkken pluss entre. Noen ganger gled jeg på gelenderet ned til 1. etg. Av og til sto potnerkona der og hun var sint. "Sving Deg" kom i gårdene med sin sang og mange kastet ned noen ører pakket inn i papir. Utedo i gården og kaldt vann i springen. Når vi var ute ropte vi opp: "Kast ned nøkkelen". Men vi måtte opp med nøkkel og vaske hendene i kaldt vann og såpe.

Sving deg - Karl Rognstad

I tredje klasse fikk vi gå på Deichmann i Borggata på Grønland og da åpnet det seg en ny verden for meg. På skolen var det lesestue og det var lærer Sverre S. Amundsen som ledet den. Han var kjempegrei og klasseforstander til min bror Bjørn. Vi kunne gjøre lekser der.

Det bodde en koselig familie tvers over gangen på ett rom og kjøkken. Ingrid, Hedvig, Gudrun, Majen, Olav og Kyter'n. Barna giftet seg og moren ble alene med Kyter'n.

I 30-årene begynte min bror Bjørn i guttemusikken. Jeg begynte i barnelaget i B.U.L. Vi øvde i Arbeidergata (landbrukssalen). Dirdal var pianist. Vi danset folkedans og sang. Ofte satt det en "fin dame" og så på Hun hadde en rosa kyse og kåpe med muffe. Det var Homansbyens dronning. Vi syntes hun var besynderlig. Kan ikke huske at hun noen gang snakket med oss.

Min barndom.....

Homansbyens dronning.

Vi måtte lære å spille piano. Først Bjørn så jeg og Jorunn. Bjørn gikk hos en habil pianist som het Nils Larsen. Jorunn og jeg gikk til en pianolærinne i Arupsgate. Det morsomme var når toget kom skramlende, da hørte hun ikke at jeg spilte feil.

Hele sommeren var vi på Ulsrud. Far hadde med hjelp satt opp en hytte. Vi syklet til skolen og far syklet på jobb. Mine besteforeldre bodde på Sørli ved Nøklevann, så vi var mye der. Spesielt i slotttonna. Som barn var det alltid hyggelig å komme til Sørli.

Natten til niende april våknet jeg av bråk. Så mye bråk hadde jeg ikke hørt før. Jeg ba mor slå av radioen, men hun sa at den var avslått. Det viste seg at det var radioen i etasjen under som sto på. Dagen etter hørte vi hva som hadde skjedd. Da ble det store forandringer. Ikke barnelaget lenger, og tyskerne tok skolen vår. Vi gikk på Gamlebyen og Eben Ezer, bedehus og prestegård. Alle husker vel blendingsgardinene. De tok også radi-

oen vår. Men musikk ble det. Fru Jorvang som bodde under oss, spilte nydelig piano og far spilte fiolin. Det var noe som lyste opp. Hun kom opp til oss fordi hennes sønn, Svein, var mindre og måtte legge seg tidlig.

En liten tykk gutt besøkte ofte sin bestemor i Islandsgata 12. Han spilte piano og kom opp til oss. Men han var ikke fornøyd med vårt piano av merket brødrene Hals. Vi var uenige om mange ting. Han viste meg fra gangvinduet hvor han bodde. Det var en grønn tregård på Kampen som han mente var mye finere enn en murgård på fire etasjer. Gutten het Kjell Bekkelund og jeg var med far i Aulaen da han debuterte, han rakk ikke ned til pedalene. Jeg traff han senere på en hagefest og han husket meg når jeg nevnte pikenavnet mitt. Han husket feil når han påsto at min far spilte på sag. Det var det hans far som gjorde. Min far spilte bare fiolin og luth. Det var mye musikk i første, tredje og fjerde etasje. Jeg var mye på prestegården fordi min venninne, Norunn, var datter av prest Mjørud.

Det var ikke vanlig å kjøpe ferdige klær. Vi hadde sydamer, fru Otnes i Islandsgata 6, fru Ness i nr 10, og moren til Judith i nr 11. Konfirmasjonskjolen ble sydd av fru Otnes. Det var sjelden vi tok trikken fra Oppsal til Etterstad. Vi gikk mye. Ved Østensjø skole var det en kiosk og der var belønningen en Smørbukk karamell. Turen gikk over Etterstadsletta forbi Sotahjørnet, hvor det alltid kom kommentarer fra begge hjørner. Under krigen gikk vi om Fagerlia fordi Tyskerne holdt til på Etterstad. Da krigen var slutt og far skulle bygge på tomte vår, var det tre barn som protesterte. Vi ga uttrykk for det hver dag, særlig jeg.

Mine venninner var Bjørg Martinsen, Norunn Mjørud, Turid Holm Amundsen, Bjørg Thoresen, Ingrid Strømberg, Else Olsen, Eva Lund, Ellen Haug, Ingrid Kristiansen, Vivi med flere.

Hilsen Else Helgesen, som for øvrig fikk klenge-navnet jeg mislikte, søstera til Brøter'n.

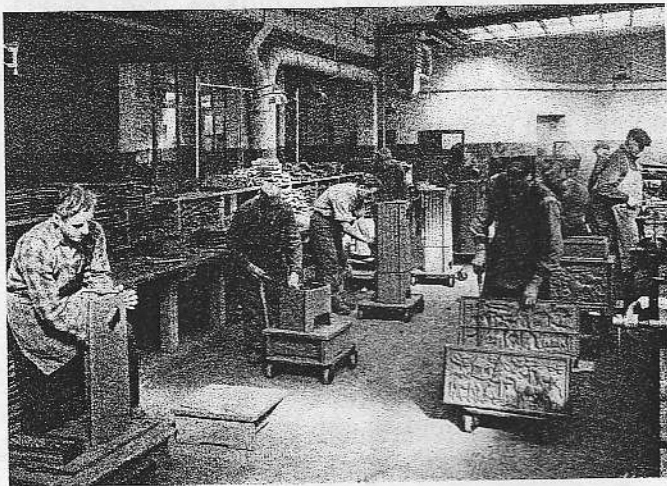

Over: Klokka er 16.00

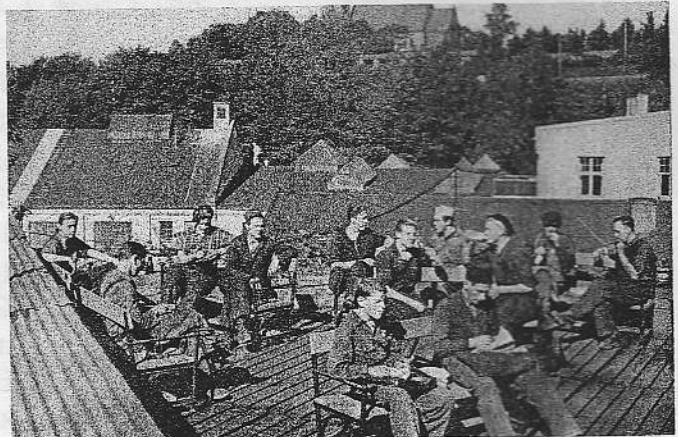
Varm mat tilberedes på bedriftens kjøkken.

Takterrassen var populær i matpausen.

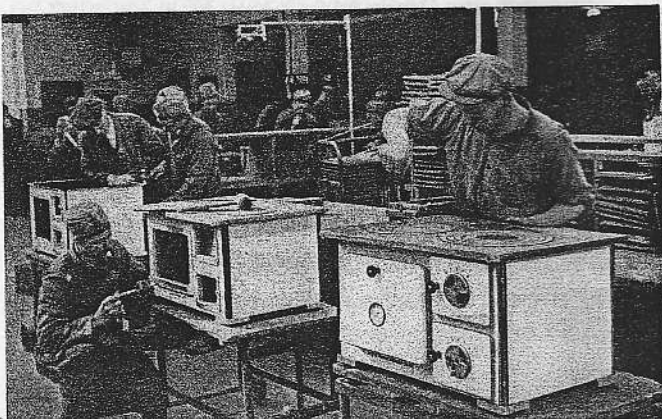

Delene blir pusset og sortert

Komfyrer blir satt sammen

Messen var lys og luftig

ELLINGER av Anne Teppen

TA DEN RING OG LA DEN VANDRE

Ta den ring og la den vandre
fra den ene til den andre
ringen er skjult, det sier seg
at nettopp nå er ringen hos deg.

Jeg gikk meg ut på den grønne eng
der gjetta jeg på
hvem ringen skulle få.
Ser du jag har fått den, ser du jag har fått den
Tralla, lalla, tralle, ralle,ra.

Så måtte man «elle» for å finne ringen: Hvem -
har - ringen - som - sitter - på - den - høyre - peke-
fingeren.

TORNEROSE

Tornerose var et vakkert barn, vakkert barn, vak-
kert barn
Tornerose var et vakkert barn, vakkert barn.

Hun bodde i det høye slott, høye slott, høye slott
hun bodde i det høye slott, høye slott.

Så kom den onde fe der inn, fe der inn, fe der inn
så kom den onde fe der inn, fe der inn.

Tornerose sov i hundre år, hundre år, hundre år
Tornerose sov i hundre år, hundre år.

Og hekken vokste kjempehøy, kjempehøy, kjem-
pehøy
og hekken vokste kjempehøy, kjempehøy.

Så kom den vakre prins der inn, prins der inn,
prins der inn
så kom den vakre prins der inn, prins der inn.

Han kysset hennes rosenkinn, rosenkinn, rosen-
kinn

han kysset hennes rosenkinn, rosenkinn.

Tornerose må ei sove mer, sove mer, sove mer
Tornerose må ei sove mer, sove mer.

Og prinsen danser med sin brud, med sin brud, med
sin brud

og prinsen danser med sin brud, med sin brud.

Og alle hjerter gleder seg, gleder seg, gleder seg,
gleder seg

og alle hjerter gleder seg, gleder seg.

BY MEG

By meg, by meg, anni anni ei
anni anni ei, anni anni ei.

By meg, by meg, anni anni ei.

Det er best at Lise kommer til meg.

By meg, by meg, anni anni ei
anni anni ei, anni anni ei.

By meg, by meg, anni anni ei.

Det er best at Erik kommer til meg.

Erik kommer frem og tar Lise i hånden, og man
fortsetter å synge vers til alle som er med i leken er
nevnt i sangen, og alle danner en lang rekke.

Deretter fortsetter sangen slik:

By meg, by meg, anni anni ei,
anni anni ei, anni anni ei.

By meg, by meg, anni anni ei.

Det er best at (den som ble nevnt sist) går sin vei.

Slik fortsetter man til den som ble nevnt først (i
vårt tilfelle Lise) står igjen alene og får være den
som velger neste sanglek.

Årgang 8 nr. 1 - 2005

Et organ for
Vålerenga Historielag

Vålerenga Historielag

Hedmarksgata 2

0658 Oslo

Vålerenga Historielag på internett:

E-mail: vaalerenga.histlag@c2i.net

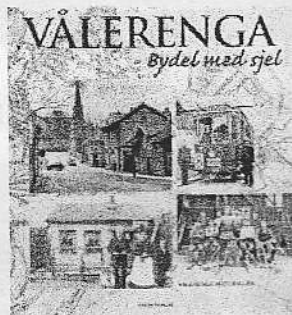
hjemmeside: <http://home.c2i.net/vaalhist>

Bankkonto: 0530 04 78222

Bøkene "Vålerenga – bydel med sjel", "Fra Sotahjørnet til Bohemen og Historielagets flotte kalender for 2005 er selvsagt å få kjøpt. Direkte hos Vålerenga Historielag, eller Kafe Eno, Vålerenga Blomster og i bokhandelen på Fyrstikktorget!

Kr 250,-

Kr 250,-

Kr 60,-

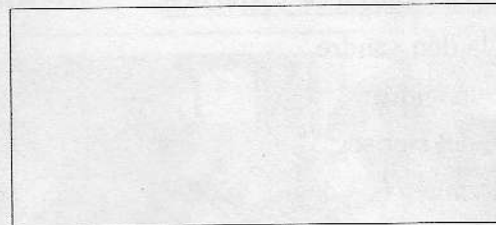
Historielaget etterlyser:

Alt som kan ha med 1905 å gjøre.

Historier, slekt, gjenstander.

Har noen unionsflagget, sildesalaten?

Kontakt Knut Roar

Leder: Even Haugseth
Nestleder: Knut Roar Westbye
Kasserer: Bjørn Granlund
Sekretær: Bjørg Staal
Styremedlem: Bjørn Arild Gjerdalen
Varamedlem: Arne Mustad Sørensen
Varamedlem: Unni Granlund

Arbeidsgrupper i historielaget:

Utgivelse av bildekalender:

Kontakt: Even Haugseth tlf. 22 57 01 66

Fotogruppe – fotografering, innsamling og avfotografering av bilder:

Kontakt: Bjørn Granlund tlf. 22 68 34 05

Idrettsgruppe – om bydelens idrettsmiljø

Kontakt: Bjørn Arild Gjerdalen tlf 90 91 92 50

Intervjugruppe – intervju interessante mennesker

Kontakt: Bjørg Staal tlf. 22 61 40 33

Medlemsavisa vår

Kontakt: Knut Roar Westbye tlf 22174884, mob 90831966

Epost: kroarb@online.no

Møtekalenderen 2005

18/4 kl 19.00 Medlemsmøte i Eldresenteret

6/6 Bydelsvandring

Notér dato og sted!

Husk jubileumsåret 2005!